

Grund til, at vi have forkastet Lovforslaget, er, at vi indbringe et nyt Lovforslag. Ja, da den ærede Minister selv saa grundig som vel mulig, har desavoueret de tidligere Regeringer her i Landet, og da vi finde, at Ministeren har Ret i denne sin Desavouering af sin Partifælle, have vi udarbejdet et Lovforslag, der tilfredsstiller Udvalgets Flertal, saavel i sine principielle Synspunkter, som i sine Enkeltheder, bedre end det Forslag, Ministeren har forelagt, og derfor har jeg netop her paa Flertallets Vegne tilladt mig at tilsige den højtærede Minister vor Støtte til at faa dette meget farlige Hul i vor Lovgivning udfyldt. Jeg glæder mig ved den højtærede Ministers Bemærkning, at han vil lade mig have den Fornøjelse udelte, som jeg har ved at pointere denne aldeles sønderknusende Kritik af Landets tidligere Administration, som den højtærede Minister har leveret. Ja, jeg ser deri en fornyet Tilslutning fra Ministerens Side til denne Glæde, som jeg virkelig har udtalt, og kan som Følge deraf takke for denne Bemærkning. Men derimod kan jeg ikke takke for Slutningsbemærkningen, som den højtærede Minister rettede til mig. Jeg finder, at det er ganske utilladeligt og usømmeligt, at en konstitutionel Minister kan staa i en lovgivende Forsamling og glæde sig ved, at han hurtig kan faa en Lov, for saa vidt Rigsdagen ikke er samlet, men maaske ikke kan faa den saa hurtig, fordi Rigsdagen er samlet. Det forekommer mig, at dette er en saadan Krænkelser af Tingets Rettigheder og af Tingets Myndighed, at det paa det bestemtteste bør tilbagevises.

Justitsministeren (Rump): Jeg maa nedlægge en bestemt Protest imod den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører fordrejede Betydningen af mine Udtalelser, saa meget mere som ikke blot Ordlyden ikke berettigede dertil, men Meningen klart fremgik af den fuldstændige Motivering af dem, jeg gav. Vi ere her inde paa et Omraade, hvor det pludselig kunde vise sig, at man højligent trængte til en Lov, og hvorfor man helst burde sørge for i Tide at faa en blivende Lov i Stedet for at henvise til at skaffe Lovén til Veje, hver Gang der bliver Brug for den. I Regelen vil man vel i det sidste Tilfælde have nogen Tid, men en Krig kan dog komme saa pludselig, at man maa regne med meget korte Tidsrum, med Dage. I slige Tilfælde vil man, hvis Rigsdagen ikke er samlet, hurtig kunne slippe ud over Manglen, idet man i fornødent Fald kan skaffe en foreløbig Lov paa en Dags

Tid eller endog paa kortere Tid, medens det altid maa tage længere Tid at gaa til Rigsdagen. Dette anførte jeg mod Mindretallets Standpunkt: at det ikke gjordes nødvendigt at faa en blivende Lov paa dette Omraade. Andet har jeg ikke sagt.

Ordføreren (Osc. Hansen): Jeg anerkender naturligvis den Retræte, den højtærede Minister er slaaet ind paa, men jeg føler mig ikke fuldstændig tilfredsstillet. Det er ganske rigtigt, at en Krig kan komme pludselig, det har ogsaa været Tilfælde i de sidste 30 Aar, og som Ministeren rigtig anfører i Bemærkningerne, have vi nu været udsatte for denne Fare i 30 Aar. Men dernæst vil der om et Øjeblik komme til at foreligge et Tilbud fra Folketingets Side, hvilket den højtærede Minister vidste, inden han lod den Bemærkning falde, at naar Rigsdagen ikke var samlet, kunde man hurtig faa en Lov.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C, Sp. 7—10)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

forkastedes enstemmig med 79 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmanden for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) m. fl. forelægger Forslag til Lov om Tilsidesættelse af pligtigt Hensyn til Statens Neutralitet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Oscar Hansen): Det Lovforslag, jeg her ved paa Forslagsstillerne's Vegne har den Ære at forelægge for det høje Ting, er et Udvalgsarbejde, fremkommet ved Behandlingen af det Lovforslag, hvis Overgang til 3dje Behandling nys blev nægtet. Udvalget er saa vidt fremskredet med sit Arbejde, at saa snart det eventuelle Mindretals Ændringsforslag og Bemærkninger ere trykte, vil Udvalget søge Samraad med den højtærede Minister, for derefter hurtigst muligt at føre Sagen frem for det høje Ting. Jeg gaar derfor ud fra, at den eventuelle 1ste Be-